

JÁ A SVĚT ZA X LET

Sbírka žákovských básní
a próz ke Dni Země 2017

JÁ A SVĚT ZA X LET

Sbírka žákovských básní
a prózy ke Dni Země 2017

ZŠ Zruč nad Sázavou

– 2017 –

LEPŠÍ SVĚT

Kopecký Štěpán, 4. B

Jak bude vypadat svět za X let?

Lidé přestanou znečišťovat přírodu, uvědomí si, že jsou její součástí, a začnou ji konečně chránit.

Budeme využívat převážně solární energii. Auta přestanou jezdit na benzín či naftu. Nebudou jezdit po klasických silnicích, ale budou se pohybovat vzduchem.

Lidé k sobě budou ohleduplnější, přestanou válčit a začnou si navzájem pomáhat.

Tak to vidím já.

BUDOUCNOST JMÉNEM ROBOT

Balcarová Adéla, 4. B

Co bude v budoucnosti? Myslím si, že se toho za X let hodně změní. Já už budu dospělá a chtěla bych mít krásný velký dům se zahradou a psa. Za několik let by se mohlo stát, že tady budou třeba roboti. Chtěla bych mít jednoho robota jako kamaráda už teď. Přála bych si, aby mi uklízel pokojík, stlal postel, čistil mi zuby a hlavně – aby za mě psal úkoly a učil se do školy.

A až budu dospělá, robot by uklízel můj dům, vařil, chodil do práce a na nákupy.

Nejlepší by bylo, kdyby můj robot byla holka, vypadala by jako člověk, mohla by si se mnou povídat, chodit ven a nikdo by nepoznal, že je to robot. Za odměnu by se mnou mohla jezdit na dovolenou k moři.

PŘEDSTAVA BUDOUCNOSTI

Nikodým Martin, 4. B

Svět za X let bude válčící a my lidé budeme vypadat jako růžoví mimozemšťané. Budeme létat v létajících talířích. Všude budou větrné elektrárny a elektřina.

Bude se střílet z tanků a létajících talířů. V tomhle světě má malý dům hodně prostoru. Zem bude oranžová.

Lidé mají nové písmo: *S37Jm.F* Znamená to: POMOC!

Všude stojí věže se zbraněmi. Věže mají zelenočernou barvu a jsou vysoké deset metrů. A v každém městě stojí nádherný žlutý kostel, ze kterého vede elektřina do každého domu.

JAK VIDÍM SVĚT ZA X LET

Šeremeta Aneta, 4. B

Za X let to bude jiné než teď. Kola budou jezdit sama jako auta. Móda bude úplně jiná.

Když bude léto a bude se vám stýskat po zimě, můžete si koupit doopravdický sníh za jednu korunu. A když bude zima a bude se vám stýskat po létě, můžete se vykoupat venku ve vařící vodě.

Ach, ta technologie! Za X let bude ještě lepší. Když si budete chtít pohledit divoké zvíře, přijde samo. Mimozemšťani budou hodní.

Tak to je asi všechno. Nebo ne? Možná se to dozvíte za X let.

SVĚT ZA X LET

Štěpán Kraus, 6. A

Za X let budou všechna auta poháněna elektromotory, protože dojde ropa. Z paneláků vzniknou mrakodrapy a z rodinných domů paneláky. Ovzduší se stane vlivem člověka ještě více znečištěné než dnes. Na Mars se přestěhují první lidé. Ubude lesů kvůli rostoucí populaci a v jezerech, rybnících a řekách i ryb. Ve vesmíru objevíme mnoho nových planet a galaxií, doletíme i mimo naši Sluneční soustavu. Po celé planetě budou rozházeny odpadky a na oceánech vzniknou dokonce i ostrovy z odpadků. Vznikne více jaderných elektráren a méně solárních elektráren. Spousta druhů živočichů vyhyne vlivem člověka. Pralesy různé společnosti vykáčí a vypálí. Vlivem globálního oteplování nebudou obyvatelné některé státy.

Slunce uvidíme jen ve tři hodiny odpoledne kvůli smogu. Vrty do Země budou skoro dvakrát hlubší než dnes. Nezaměstnanost klesne díky práci ve vědě. Technologie ještě více vyspějí a zahájí se lety na Měsíc. Všechna moře se natolik oteplí, že se v nich již nevykoupeme. Mrakodrapy dosáhnou dvakrát vyšší výšky a budou odolnější proti větru než dnes. Papír se stane nedostatkovým zbožím kvůli ubývajícím lesům. Lidem se zvětší hlavy kvůli mozkům. Letadla dosáhnou rychlosti jako stíhačky díky jaderným motorům. Ve školách zaniknou domácí úkoly a všechno se začne zapisovat do tabletů. Vznikne první stroj času, který poslouží k poznávání historie. Vynalezne se počítač, který se složí do velikosti dnešního mobilu. Všechny suroviny ze země budou vytěženy velkými společnostmi, a proto se některé státy propadnou do země. Lidem postačí na vyčištění zubů jen speciální žvýkačka. Tloušťka mobilních telefonů se zastaví na několika milimetrech. Ke psaní poslouží jedna tužka, která bude jako pastelka všech barev, tužka, pero a fix. Vyrobit se robot, co udělá všechno za vás. Vědci vynalezou i sedačku pro jednoho člověka, která s vámi poletí. Všude po ulicích uvidíme kamery vylepšené funkcí střílet. Nestane se, že se na ulici nezaparkujete. Televize zlevní, protože většina lidí bude sedět u počítače. Místo sanitek přiletí ke zraněnému trysková nosítka, která ho naberou a bezpečně dopraví do nemocnice.

AŽ BUDU V DŮCHODU

Adam Král, 6. A

Auta už i létají vzduchem,
nejezdí se autobusem.
Všude jenom kouř a prach,
ze všeho jde na mě strach.

Nechápu tu dnešní dobu,
děti koukají do YouTubeu.
Nenávidím roboty,
mám jich dost až po paty.

Počítač je čím dál menší,
televize zase větší.
Lidé už jsou ve vesmíru,
známe také černou díru.

Všude samý odpadky,
kluci nosej podpatky.
Všechno bylo tenkrát lepší
a život byl o dost hezčí.

JÁ A SVĚT ZA XX LET

Hana Procházková, 6. A

Bylo obyčejné zimní ráno, já se probudila a šla se kouknout z okna. Nějak mi ten výhled nepřišel obyčejný a nebyl to ten, na který jsem byla zvyklá. Všude pluly barevné mráčky, občas prolétl obrovský mrak s budovou. Nechala jsem to být a chtěla jít do kuchyně nasnídat se. Je-
nomže než jsem otevřela dveře z pokoje, nějací roboti mi podali barvy a štětce, abych si namalovala oblečení. Byla jsem zmatená, ale udělala jsem to, co mi řekli. A byla jsem oblečená. Za okamžik sova pálená přistála do otevřeného okna a donesla mi v zobáku krabici. Byla to snídaně a tak jsem se najedla.

Za několik minut zazvonily zvony, které se ozývaly ze Zručského zámku. Byl čas jít do školy. Když jsem šla ke dveřím, opět mě něco zastavilo. Byl to mrak, který vlétl do pokoje. Byl to nejspíš dopravní prostředek. Nastoupila jsem na něj, zavřela za sebou okno a mrak mě odvezl až do třídy plné spolužáků. Mrak zmizel a šla jsem si sednout na své místo. Přišlo mi to velmi podivínské a neznámé. Když jsem si chtěla zavěsit tašku, automaticky se mi přichytila na háček, který tu tašku pevně držel. Lavice nebyla dřevěná. Části byly z kovu a hlavní deska stolu byla jedna velká obrazovka. Byla k ní i speciální tužka, se kterou jsme ovládali tu záhadnou obrazovku. Když začala hodina matematiky, hnedka jsme začali se psaním zápisu, jak sestrojít hranatou kružnici. Při psaní data, jsem si všimla důvodu, celého tohoto podivínského světa. Bylo 8. 1. 2394. Jak to, že ještě žiju? V tu chvíli jsem se radši vrátila ke psaní zápisu. O přestávce, nikdo nebyl na žádné elektronice, ale šli ven na školní pozemek. Na školním pozemku byla rozsáhlá výstava výtvorů, které jsme si mohli libovolně brát. Já si vzala kovového robota, který mi připomínal Wall-Eho z mého oblíbeného filmu. Každý si odtamtud něco odnášel.

Když škola skončila, nešlo se na oběd ale rovnou domů. Zase jsem nastoupila na mrak a dovezl mě zpátky do pokoje. V 15:50 jsem zase letěla do školy. Ale tentokrát do ZUŠky. Přišla jsem na výtvarku včas. Dneska se maloval abstraktní obrázek člověka. Učitelka nám ukázala pár obráz-

ků pro inspiraci. Nejzajímavější obrazy byly od Picassa. Malovali jsme podle někoho, kdo byl ve třídě. Já jsem malovala kamarádku, která seděla naproti mě. Pak byla už venku tma. Ten den se slavilo výročí „100 let barevných mráčků“. Takže po obloze pluly barevné flíčky. Byl to světový let kolem Země na mracích. Ihned jsme se třídou vyrazili na let. Opravdu se letělo kolem celé Země, prolétli jsme nad všemi kontinenty a sledovali jsme více zblízka známá města, jako jsou třeba Tokio, Moskva nebo San Francisco. Já jsem si prohlédla zeshora své místo snů Disney Pixar studio. Byla to nádhera. Vrátili jsme se za 24 hodin zpět do Zruče a měli jsme z letu úžasné zážitky. Už jsme byli zvědaví, co bude na 1000. výročí. V pokoji jsem pár minut seděla a promítala si vzpomínky, které jsem si ten den natočila svýma očima.

Pak jsem si šla vyndat z tašky robota z výstavy a položila ho na policičku, kam jsem si dávala různé figurky. Byl tam ze všech nejlepší a zjistila jsem, že mu svítí ve tmě oči. Byla jsem po letu na mráčcích smrtelně unavená, tak jsem odpadla na postel a usnula. Ráno jsem se probudila a jako vždy se koukla z okna. Výhled byl zase divný. Žádní lidé na mracích, ani sovy s krabičkami. Všechno bylo pryč. Byl opět rok 2017. Jediné co mi zůstalo, byly vzpomínky a smutně koukající se robot.

JÁ A SVĚT ZA XX LET

Michaela Studenecká, 6. A

Ráno jsem se probudila a šla jsem se nasnídat jako vždycky. Když jsem otvírala dveře, zakopla jsem o krabici, která ležela na podlaze. Vypadala jako každá jiná. V tu dobu jsem to neřešila. Když jsem šla ze snídane, už nachystaná do školy, nedalo mi to a podívala jsem se, co v té krabici je. Když jsem ji otevřela, najednou mě to do ní vcuclo. Okolo sebe jsem viděla bílo, myslela jsem si, že umírám, ale naštěstí ne. Začal na mě mluvit hlas. Byla to holka. Řekla mi, že se jmenuje Ester a ptala se mne, jestli se nechci podívat, jak to bude vypadat za XX let. Neváhala ani vteřinu a řekla jsem: „Ano“. Najednou jsem se ocitla v úplně jiném světě, řekla jsem: „Wow!!“. Vedle mě stála Ester, která ke mně mluvila: „Tak a tohle je svět v budoucnosti. Hezké, že. A teď bych tě tu ráda provedla, jestli chceš“. Přikývla jsem. Tam nechodíte po chodníku, jezdí tam totiž jezdící pásy a můžu říct, že je to fakt HUSTÝ. Nikdo už nepracuje, každý má peněz kolik chce, peníze rostou totiž na stromě. Místo kuchařů jsou tu roboti a ti umí, dá se říct, skoro všechno. Uvaří, na co si vzpomenete. Upečou dobroty, na které máte chuť. Připraví i delikatesy, které ještě neznáte. Mohou to být však i vaši kamarádi. Moc se mi tam líbilo, ale jeden háček to mělo. Nikdo se tam s nikým nebavil. Bylo tam úplně ticho, protože si tam psali přes messenger, i když seděli vedle sebe. Psali si přes aplikaci. Bylo to deprimující. Představte si, že jdete po ulici a je tam úplně ticho, ani auta nejsou slyšet, protože létají. Pak mi ale Ester řekla, že už musíme jít. Bylo mi to trochu líto, ale zase jsem se těšila, až to budu vyprávět vám, vám spolužákům. Musím říct, že je skvělé vidět všechny ty věci: roboty, jezdící pásy.., ale na druhou stranu se mi nelíbilo to hrobové ticho. Nikdo se nesmál, nemluvil, neplakal.... Chyběl by mi ruch kolem mě, chyběl by mi lidský kontakt....

SVĚT ZA X LET

Ondřej Melcr, 6. A

Jednou, za X let
bude jiný ten náš svět.

Záleží jen na lidech,
jestli Zemi dojde dech.

Zatím to tak vypadá,
Země trpí, Země strádá.

Proto je to na nás dětech.
Jednou také vyrostem,
budeme chtít zdravě žít,
budeme chtít zdravou Zem.

Musíme se o ni starat,
čistit ji a netrávit.
Třeba ještě není pozdě,
třeba ještě bude fit!

Jednou, za X let
bude jiný ten náš svět. Určitě!

JÁ A SVĚT ZA 233 LET

Šimon Vacík, 6. A

Za 233 let bude rok 2250. Můj pra-pra-pra-pra-pra synovec Albert pracuje jako popelář a je mu 34 let. Pracuje takovým způsobem, že celý den sedí u počítače a mačká tlačítka na teleportaci odpadu, když má někdo plnou popelnici.

Problém s globálním oteplováním byl vyřešen tím, že jednou za čas někdo hodí do oceánu obří kostku ledu z Halleyovy komety a tím celou Zemi ochladí. Sice led jednou dojde, ale nikoho to nezajímá.

Lidé se teď dožívají až 160 let a většina nemocí jako chřipka, nebo rýma již byly vymýceny. Na dovolené se jezdí na Pluto či Venuši, je to podle toho, jestli chce člověk lyžovat, nebo se opalovat.

Důchod byl zrušen a tak hodně starců přežívá u svých dětí a vnoučat. A ti co děti nemají, pracují až do smrti.

Svět má nyní populaci okolo patnácti miliard lidí. Kosmické lodě a létající auta již jsou realitou. Fosilní paliva už jsou dávno pryč a vše jezdí na temnou hmotu, která se osvědčila jako velice efektivní.

Na zemi žije i mnoho mimozemšťanů z jiných planet asi dvě miliardy. Některé sotva rozeznáte od lidí, ale u většiny je to poznat na první pohled. Naše planeta není na galaktickém měřítku ta nejbohatší, ale aspoň není ta nejchudší.

Existují 4D televize, roboti sluhové a další věci, které lidem zpříjemnili život. Je tu ale i mnoho věcí, které se zhoršily. Například směny v práci jsou desetihodinové, je velká nezaměstnanost a bohatí se strašně liší od chudých, ale nikdo se o to nestará, protože si na to již lidé zvykli.

Děti se rodí málo, a tak je většina naklonována z těch nejlepších, co se narodili ten rok. Málokdy vycházejí ven, spíše celý den sedí u počítače nebo u televize.

Všechny byznys na světě řídí jeden muž, který vlastní firmu, která na Zemi z jiných planet, přiváží vše od nejpotřebnějších surovin přes roboty až po televize.

JÁ A SVĚT V ROCE 2069

Trpišovský Jan, 6. A

I já přemýšlím a sním o tom, co bude. Jaká budoucnost čeká svět, zemi, lidstvo, ale i mě a mé nejbližší. Vybral jsem si rok 2069.

V té době už jsem starý muž na konci svého produktivního věku a pomalu se chystám na zasloužený odpočinek. Lidé už létají na dovolenou na Měsíc nebo na Mars. Auta se běžně vznášejí nad zemí, už jsou na elektromagnetický pohon, automaticky řízená a navigovaná, takže nehrozí žádné dopravní nehody ani znečištěné ovzduší od výfukových plynů. Energie se může získávat z blesků, ze sopek, ale třeba i s kosmického, nebo slunečního záření. Jídlo je ukryto v tabletách, instantní s příchutí, jakou si každý zvolí podle sebe. Byty, obchody, nemocnice, úřady, kina, divadla, sportovní haly, školy, všechno je v jednom obrovském mrakodrapu, který nahrazuje celé jedno město. Výrobu a těžkou práci zvládají vykonávat roboti a automatizované výrobní linky. Lidé to vše musí jen řídit a kontrolovat. Suroviny, kterými dnes plýtváme, netřídíme je a lehkomyšlně je vyhazujeme na skládky, se v budoucnu mohou z těchto skládek opět těžit, zpracovávat a znovu využívat.

V roce 2069 mi už je 65 let, učím přírodopis na gymnáziu. Protože cestování a dojíždění za prací v této době není žádný problém, bydlím se svou rodinou na venkově. Ve volných chvílích se bavím pěstováním vlastní zeleniny a ovoce. Mám psa a koně. Moje děti už mají své rodiny a vlastní děti. Ve volných chvílích vzpomínám a vyprávím vnoučatům, jak se žilo kdysi dávno, když sem byl ještě malý kluk. Jaké se dodržovaly tradice a zvyky. Ve škole jsme se učili z papírových knih, co je to tabule, a že se na ni psalo křídou.

Takhle nějak by podle mých představ mohl v budoucnu svět vypadat. Pokud ovšem lidstvo ovládne chamtivost a touha po moci a zavládne boj a násilí, nemusí už svět v roce 2069 existovat vůbec.

JEDNO PONDĚLNÍ RÁNO...

Václav Vilímovský, 6. B

Zazvonil mi budík a probudil mě do dalšího školního týdne. Ach jo. Neznáším pondělky. I když se mi vůbec nechtělo, musel jsem vstát. Jako každé ráno jsem rozespale došel k oknu, abych vytáhl žaluzie. Už už jsem si chtěl jít vyčistit zuby, když vtom jsem si všiml něčeho neobvyklého. Venku to vypadalo úplně jinak, než když jsem šel včera večer spát. Ve vzduchu létali roboti, všude byly vysoké mrakodrapy a na kopci stál teleport.

Auta nejezdila po silnici, ale vznášela se těsně nad ní. Lidé chodili ve zvláštním oblečení, ze kterého vykukovaly různé kabely. Divil jsem se, co se stalo. Najednou jsem uslyšel podivný zvuk za dveřmi. Otevřel jsem dveře a uviděl robotického psa, který na mě mluvil a nesl mi snídani. Představil se mi jako F-777 a zeptal se mě, zda chci vidět dnešní zprávy. Souhlasil jsem a F-777 začal svými očima promítat ranní zprávy. Robot ve zprávách oznámil, že je 7 hodin dne 4. března roku 2367. Vtom jsem si uvědomil, že jsem si nedávno z internetu objednal pilulku, které mě má teleportovat do budoucnosti, a včera večer jsem ji spolkl. Ani trochu jsem nevěřil, že bude fungovat, ale opak byl pravdou. Z mého přemýšlení mě vytrhl F-777 a robotickým hlasem mi oznámil, že je čas jít do školy. Otevřel jsem skříň, abych se oblékl a ze skříně se vysunuly dvě robotické ruce, které na mě navlékly ten podivný oblek s kabely. V obleku bylo příjemně teplo, do uší mi začala hrát hudba a nějaký hlas mi začal říkat, co mám dělat. Podle těchto instrukcí jsem se dostal z domu až do školy. Těšil jsem se, že si popovídám se spolužáky o světě, ve kterém žijí, ale všichni poslouchali jen ten hlas z obleku a vůbec si spolu nepovídali. V tu chvíli jsem byl strašně rád, že nežiji v této budoucnosti a že pilulka, která mě do budoucnosti teleportovala, funguje jen na 24 hodin. Těšil jsem se, že zítra se zase probudím v roce 2017, nebudu muset poslouchat nějaký hlas z obleku a budu si moci povídat se svými kamarády ve škole.

JÁ A SVĚT ZA X LET

Marek Maštalíř, 6. B

Už netaje velký led,
uzdravuje se náš svět.
Oteplování skončilo,
elektrárny to odválo.

Člověk pomáhá přírodě,
znečišťování není v módě,
auta už létají
a silnice se vrtají.

Blíží se mi důchod.
tak navštívím Náchod.
Pojedu tam expresem
bude to hned za lesem.

Tak už jsem na místě,
kosi zpívají na hnízdě,
koukám, jak je Země čistá
a andulka si u mě hvízdá.

JÁ A SVĚT ZA X LET

Pánková Natálie, 6. B

Za X let se může stát mnoho věcí, ale lidé by měli dohlížet na to, jakých. Například by si měli šetřit neobnovitelné zdroje surovin. (např.: uhlí, ropa, zemní plyn...) Než takové vzácné a potřebné suroviny vznikly, trvalo to miliony let! Například uhlí vzniklo ze dřeva, které bylo uloženo v místech, kde nízké hladiny kyslíku bránily jeho kompletnímu rozkladu a oxidaci (hnití). Vznikalo v době, kdy se formoval kontinent Pangea.

Možná budeme schopni suroviny vyrobit uměle. Místo benzínu a nafty budeme používat elektřinu. Budeme schopni používat teleporty, abychom šetřili životní prostředí. Můžeme umět postavit domy, které nebudou přírodě škodit, ale naopak pomáhat. Díky lepším technologiím objevíme planetu, která se velmi podobá Zemi. Ovšem nemusí to být pravda. Svět se může dočkat i katastrof a naprostého zániku přírody. Neshody států mohou způsobit 3. světovou válku, což snad nikdo z nás nechce.

Každopádně, co bude v budoucnosti, to nikdo neví, ale hodně záleží na nás, našich činech a rozhodnutích, která ovlivní krásu naší budoucnosti.

Uhlí

Ropa

ÚVAHA O PODOBĚ SVĚTA V ROCE 2037

Lukáš Petržílka, 6. B

Podle mne za dvacet let budeme bojovat s bytostí mimozemského původu, která se po roztátí ledovců ocitne ve světě lidí. Tento vetřelec byl od dob dinosaurů, kdy způsobil jejich vyhynutí, uvězněn v ledovém vězení až do roku 2037, kdy se díky globálnímu oteplování ze svého vězení osvobodil.

Zemi ubližuje tak, že ničí budovy, žere lidi, a přenáší nebezpečný virus. Armáda se proti němu snaží vyvinout různé zbraně a já jim pomáhám, protože jsem vývojář zbraní. Právě se pracuje na biologické zbrani proti tomuto stvoření, ale také se ho snažíme odchytit a vystřelit zpátky do vesmíru. Jestli se nám to povede, si už netroufnu odhadnout.

JÁ A SVĚT ZA 100 LET

Filipová Tereza, 7. A

Jak bude za 100 let vypadat lid?
To nikdo nedokáže vysvětlit.
Mohli by vymyslet létající auta,
nebo neviditelný plášť z Harryho Pottera.

Co by ještě chybělo?
Láska a přátelství by scházelo?
Podle mě by stačila jen ta prostá důvěra,
co se mezi lidmi ztratila.

Facebook, Twiter, Instagram,
ve světě už nejsi sám.
Komu chceš, tak napišeš,
domluvíš se na zítřek.

I přes tohle všechno
žijeme dál a není nám smutno.
Každý přece dobře ví,
že lidé si žijí, tak jak se jim líbí.

SVĚT ZA X LET

Nikola Horká, 7. A

Dneska přišel dopis od tetičky z Marsu,
popisuje mi v něm, co je u nich v kurzu.
Včera strýček Juan
vyrazil na Uran.
Jsou to celkem běžné věci,
žádné hecy ani kecy,
sebrat se a navštívit v kosmu nějakou populaci.
Brzy budem cestovat ještě mnohem dále,
v kosmu lepší zítřek budem hledat stále.

BUDOUCNOST

Lucie Hromasová, 7. A

Jednoho rána, když se probudím,
zděsím se pohledem z okna ven.
Cítím, jak mi srdce rychle bije,
když vidím, co řítí se na Zem.

Lidé nic neřeší.
Jen dál sedí a do mobilů tupě hledí.
Přemýšlím, zda jim mohu nějak pomoci?
Vyběhnu ven a křičím: „Utečte! Rychle pryč!“
Ale nikdo nic.

Poslouchám,
jak ptáci zpívají svou poslední píseň.
Jak kočky mňoukají svůj poslední kočičí zpěv.
Jak psi na sebe naposledy štěkají.

To já tomu musela přihlížet.
To mě nikdo neposlechl.
To my si jednou zaviníme,
že všichni zahyneme.
A jak to tu tedy bude za X let?

ZPÁTKY DO MINULOSTI

Nela Jelínková, 7. A

Psal se rok 1998, ve kterém žil chlapec jménem Jura. K desátým narozeninám od rodičů dostal mobilní telefon Nokia 3310.

Když si ukládal telefonní čísla do seznamu, zjistil, že tam má od výrobce uložené číslo s názvem „Budoucnost“. Dlouho přemýšlel a pak číslo vytočil. Najednou uviděl sám sebe. Byl veliký, vousatý a měřil alespoň dva metry. Byl v tom samém pokoji.

Jeho starší já drželo v ruce nevidaně veliký telefon, na jehož druhé straně bylo nakousnuté jablko. Nahlédl svému staršímu já přes rameno a udiveně zíral, jak je možné, že hry se dají hrát na té veliké placaté věci. Mezitím si ho jeho starší já i tímto přístrojem vyfotilo. Sešel ze schodů a co neviděl? Všechno bylo jiné, jejich dům i rodiče byli staří, a si Jura řekl: „Ty jo, to je hustý!“ A celý den si užíval.

Poté mu začalo být líto rodičů, že jsou starší. Táta si mazal chleba, ale spadl mu. A o mámě radši ani nemluvit. Řekl: „Tak, vracím se do minulosti.“ A vrátil se.

Všechno bylo jako dřív a Jura byl rád, že rodiče nejsou staří jako předtím. Toto číslo už nikdy nevytočil.

JÁ A SVĚT ZA X LET

Jan Burian, 7. B

Každý z nás asi občas přemýšlí o tom, jaký svět byl, je a jak to na naší planetě bude vypadat za rok, dva, nebo třeba za sto let.

Naše planeta do dnešního dne prošla celou řadou velkých i malých změn. V minulosti zde žili dinosauři, mamuti a pravěcí lidé, kteří se stále více zdokonalovali ve svých schopnostech. Z jeskyní se „stěhovali“ do vlastnoručně vyrobených příbytků, učili se vařit, lépe lovit až se doba posunula tak, že z těchto pravěkých lidí se stali lidé, jaké známe dnes.

Během těchto let se mnoho změnilo. Vyhnuli různí živočichové, člověk vykácel spoustu lesů jen proto, aby tam v dnešní době stála města plná panelových domů, nákupních center, obchodů a dalších věcí, bez kterých si dnešní svět neumíme představit. Mnoho krásného z naší přírody zničil právě člověk. V minulosti to také bylo zapříčiněno válkami, které se vedly kvůli území a moci panovníků, později celých států, při kterých byla krajina devastována a zemřelo mnoho nevinných lidí.

A jak to vypadá dnes? Lidé chodí do škol, pracovat, většina z nich žije ve velkém stresu, a to jen proto, aby měli peníze a bylo jim alespoň v rámci možností dobře. Děti pomalu ani neví, jak si mají hrát, když nejde proud, protože žijí televizí a internetem. Přitom venku se zažije mnoho legrace, více než doma na gauči. V dnešní době je spousta elektronických vymožeností, nová auta, ale třeba i pokroky v medicíně, vzdělávání a dalších mnoha oborech, ale tyto pokroky mají dost často špatný dopad na přírodu a celkově na planetu, což si málo kdo uvědomuje.

Já osobně ani nevím, jestli si svět za několik let chci představovat. Mám obavy, že lidé budou čím dál více zahleděni do sebe a svět kolem nich je přestane zajímat. Místo toho aby děti chodily na procházky do přírody, budou doma sedět například s roboty a nebudou mít žádné kamarády. Příroda bude čím dál více devastována a ničena. Planeta přijde o mnoho krásných věcí a přírodních jevů.

Moje představa o budoucím světě je asi taková. V některých věcech bych se vrátil zpět do minulosti. Omezil bych dopravu, těžbu surovin a vedl bych své děti k tomu, aby se uměly chovat jak k lidem, tak k přírodě. Myslím, že bychom si měli vážit toho, kde žijeme, a co nám planeta Země dala. Měli bychom se snažit ji alespoň dále neničit, když už nás nenapadá důvod, jak vše Zemi „vrátit“.

SVĚT ZA 100 LET

Ondřej Dubják, 7. B

Jaký asi bude svět
za sto a více let?

Třeba iPhone třicítka,
všude samá tlačítka,
létající autáky,
ovšem žádné naftáky.

Přírody nám ubyde,
budou za to moct lidé.
Zůstanou nám aspoň parky,
na mapě to budou čárky.

Občas nějaká zahrada,
ale ne jak za mlada.
Zeleně si proto važme
a zvířátka nevyplašme.

Velmi těžké posoudit,
jestli to má pravda být.
Já už tu však nebudu,
tak to nechám osudu.

SVĚT ZA 50 LET

Michaela Chmelová, 7. B

Jak bude svět vypadat za 50 let? Bude hezčí, čistší a plný dobrých lidí, nebo naopak bude více znečištěný a plný špatných lidí? Kdo ví. Nikdo přece neumí předpovídat budoucnost.

Jediné, co víme, je, že je víc a víc teplo, takže i ubývá voda, čím dál tím víc ubývají lesy, což je nevýhoda pro zvířata. Lidé netřídí odpad, je tu hodně dopravních prostředků a hodně se vylepšují technologie.

Jak už jsem psala – když je teplo, voda ubývá. Tudíž by vše začalo vysychat a byl by tu všude písek. Rovnou by tu mohly být létající auta a všechno být na ovládní.

Lidé kolem sebe pohazují vše, co se dá. Pak se všichni divíme, že svět vypadá jako jedna velká skládka! Ale proč? Vždyť by si lidé všechno mohli uvědomit a aspoň trochu se o tu přírodu starat!

Svět je přece tak krásný, tak proč ho takhle ničit?!

JÁ A SVĚT ZA X LET

Tomáš Krbaťa, 7. B

Co se bude dít za dvacet let? Nebo za čtyřicet let? A co potom za šedesát?

Televize, rádio, internet, noviny, časopisy - všude tam se dozvídáme, jaké problémy a zajímavosti nás čekají. Velikou budoucnost mají drony a roboti, ale kde budeme my, lidé? A co příroda?!

Jezdit v autě, které vás doveze z místa A do místa B, aniž byste museli řídit, už je v této době jednoduchá matematika. Co potom za x let?

Posun ve zdravotnictví, průmyslu, dopravě i vědě bude tak veliký, že kdo zaostane, bude nadobro ztracen. Bude spojení Země – Mars běžné jako dnes Praha – Vídeň? Bude se léčit stáří? Budou se lidé dožívat 150 let? A co přátelé? Budeme se umět bavit? Prožívat společně volné chvíle a mít vůbec nějaké společné zájmy?

Bojím se, že za 20 – 30 let budeme navazovat kontakty a přátele pouze přes sociální sítě a povídat si přes velké obrazovky, kde budeme mít přátele v měřítku 1:1. A když se spojení přeruší, tak zjistíme, že jsme úplně sami.

Mysleme na to, jaký bude svět za x let! Nebylo by dobré zabrzdit a poohlédnout se do doby našich prababiček?

KDO TO VÍ?

David Marhan, 7. B

Kdopak to ví? Kdo to ví?
Jak bude svět vypadat za X let?
Budou tu snad létající domy
nebo zpívající auta? A co takhle tmavá rána
a růžové večery?

Kdopak to ví? Kdo to ví?
Jak bude svět vypadat za X let?
Bude tu ještě vůbec Česko?
Nebo tu bude Řecko?

Kdopak to ví? Kdo to ví?
Jak bude svět vypadat za X let.
Nikdo to neví, nikdo to neví,
budoucnost nás překvapí.

JÁ A SVĚT ZA X LET

Rejhonová Eliška, 7. B

Lidé často říkají,
že ledovce roztají.
Proto bude lépe rybou býti,
ve vodě má snadné žití.

Dále v tisku psali zprávu,
že nebudeme mít ani trávu.
Všude budou chodit roboti,
neuvidíme sloní choboty.

Já však vidím svět jinačí,
takovéto teorie mi nestačí.
V řece se dá voda pít
a zvěře spousty tu bude žít.

Lidé došli k moudrosti,
zbavili se lhostejnosti a hlouposti.
Nemůžu si být však jistá,
zda nejsem velký optimista.

První kapky padají.
Všichni se schovat spěchají.

SVĚT ZA 50 LET

Vavříčková Dita, 7. B

Jak si představuji budoucnost? Co se týče potravy, zřejmě bude bezmasá, tedy rostlinná, a to z bio rostlin, které se budou pěstovat všude, i v mořích a ve vzduchu. Tyto rostliny se budou jíst buď čerstvé, nebo upravené v granulích.

Všechny naše činnosti budou provázené samými technickými vymoženostmi, tj. roboty, elektromobily, vlaky jezdícími větší rychlostí než v Japonsku.

A co škola? Myslím si, že do školy děti chodit vůbec nebudou. Žáci se budou vzdělávat z domova pomocí internetu pod dohledem učitelů na dálku.

Možná, že lidé se budou dožívat i delšího věku díky zdravé stravě.

Zmizí tím i všechny smrtelné civilizační nemoci.

Lidé konečně budou umět chránit životní prostředí, chovat se jeden k druhému slušně a nehonit se pouze za penězi!

Toto je má představa o budoucnosti!

JÁ A SVĚT ZA X LET

Jan Procházka, 8. A

Nikdo přesně neví, co bude za několik let. Do naší planety může narazit meteorit, nebo můžeme zemřít při válce. Na druhou stranu můžeme být nesmrtelní, teleportovat se, třeba budeme žít na Marsu. Podle mě mohou být dvě různé budoucnosti.

V budoucnu na Zemi budou roboti a pokusí se zlikvidovat lidskou rasu. Lidská vynalézavost se obrátí proti nám. Všude bude panovat chaos. Zdevastovaná krajina, která je pokryta troskami zničených staveb. Staveb, které nám budou povědomé, domy, ve kterých jsme žili, města, parky, lesy, louky, na kterých jsme dováděli, když jsme byli malí. To všechno bude pryč. Jenom pustá krajina, plahočící se lidi a trosky tvořící úkryt. Lidská rasa pomalu vymírá. Lidé válčí proti sobě. Válčí o poslední zbytky surovin... Válčí proti robotům a neustále na ně provádějí nálety mimozemská stvoření. Už došlo jídlo. Nejsou suroviny. Poslední třetina lidské rasy se marně snaží ubránit a přežít. Ze zachmuřených mraků neustále prší. Slunce jsem neviděl už dlouho. Vysílený si lehám na prochladlou zem. Nevím, co se stalo. Umírám i se zbytkem lidí...

Nebo lidská technologie postoupí tak daleko, že bude všechno velmi jednoduché. Nebudeme skoro vůbec nohama na pevné zemi. Budeme nesmrtelní, létající auta neustále protínají oblohu, teleparty na každém rohu a kolem nás bude spousta robotů. Děti nebudou muset chodit do školy. Po narození se jim zabuduje mikročip do hlavy. Peníze nebudou mít skoro žádnou cenu. Všichni si budou rovni a vysoce inteligentní. Lidé naváží kontakt s mimozemskou civilizací. Budou prozkoumávat vesmír. Experimentovat. Vynalézat nové a nové věci. Budeme si žít nudný, ale bezpečný život...

BUDOUCNOST

Beznoška Jaroslav, 8. A

Když jsem byl malý, mohlo se zdát:
„Co by se lidstvu jen mohlo stát?
Již známe vše. A co nás čeká?
Úžasná doba! Každý to říká.“

Jak si tak rostu, stále víc slyším:
„Hrozba válek je čím dál bližší!“
Dnes, jako dospělý, mohu jen pravit:
„Chyba to byla, bojům nezabránit!“

Na blízkém východě, ano, tam v poušti,
další nálety spojenci spouští.
Čemu však pomůže toto násilí?
Chtíč po pomstě tím jen zesílí!

Další věcí, které dnes není dost,
je pitná voda, před léty samozřejmost.
Kromě negativ, jsou tu i přednosti
veškerá technika, nové možnosti.

Nemohu říci, že jsem s tím spokojen,
vždyť tolika problémům je každý vystaven.
Klidná budoucnost je pouhým snem.
Lidé o ní sní každičký den.

ROK 3 000

Jelínková Eliška, 8. A

Už naučili jsme se odpad třídit
a rychlé elektromobily řídit.
Všude na Zemi už je mír
a soustředíme se na vesmír.
Dávno už dosáhli jsme Měsíce,
vždyť píše se rok tři tisíce.
Na Mars každý den raketa letí,
rodí se tam naše děti.
Postavili jsme tam domů celé ulice...
Vždyť je přece rok tři tisíce.

SVĚT ZA X LET

Toumi Kamila, 8. B

...chvíli mi trvalo, než jsem se rozkoukala. Bylo šero a v očích mě pálił kouř, najednou jsem uslyšela výbuch. A další. Ozvala se jakási siréna a po nějaké době se země otrásla. Co to mělo být? Začala jsem panikařit, blbě se mi dýchalo a už jsem si myslela, že omdlím, když v tom mě někdo popadl za ruku a táhl mě kamsi do tmy. Byla to malá holčička, její stisk byl chladný. Podívala jsem se na její ruku a všimla si něčeho podivného - její ruka byla z kovu, kterou propojovaly slaboulinké drátky. Ta holka byla rychlá, jako by před něčím utíkala. „Co se děje?“ zeptala jsem se, i když jsem sotva popadala dech. „Konec,“ odpověděla. Konec? „Konec čeho?“ nechápala jsem.

„Konec světa.“

V tu chvíli se zastavila, otočila se na mě a konečně jsem jí viděla do tváře, dívala se na mě tázavým pohledem, jak kdyby hleděla na někoho z jiné dimenze. Zároveň byl v jejích modrých očích vidět strach z hrůzy, která má každou chvíli přijít. Rozhlédla jsem se kolem sebe. Vypadalo to tam jak po válce, takovou hrůzu jste ještě nemohli vidět. Nic, co by mělo připomínat přírodu, jsem neviděla. To, co zbylo po stromech, už dávno nežilo. Místo nich stály sloupy, které chemicky vytvářely kyslík a zpracovávaly oxid uhličitý.

V tu ránu se zase ozval ten otřes, tentokrát daleko větší než ty předešlé.

„Je pozdě!“ zakřičela ta holka.

Budovy před námi začaly padat. Rozběhly jsme se tedy opačným směrem a než jsem se nadála, strčila mě kamsi a zavřela za sebou poklop. Chtěla jsem jí pomoci dovnitř, ale nic jsem neviděla a představa, že uvidím, co se děje venku, mě děsila...

Byla jsem tam věčnost, asi několik hodin.

Dunění před chvílí pominulo a já konečně našla páčku a otevřela si cestu ven. Byla to hotová katastrofa. Všechno bylo na kusy a slunce již nebylo vidět. Pár metrů přede mnou leželo bezvládné tělo s kovovou ručičkou. To je ta holka! Příběhla jsem k ní a doufala jsem, že moje za-

chránkyně ještě žije.

Opak byl pravdou a mně nezbylo nic jiného, než se nad tím vším rozbřčet. Ta malá holčička mi zachránila život na úkor svého a já ani nevím, jak se jmenuje!

Nějakou dobu jsem si jen tak prohlížela svého hrdinu a pak si všimla nápisu na její robotické ruce. Stálo na něm jenom jedno slovo, Jessie. To bylo její jméno.

„Děkuji.“ To bylo jediné, co jsem ze sebe v tu chvíli mohla vydat.

Najednou se svět začal točit a já uviděla světlo. Otevřela jsem oči. Ležela jsem na své posteli ve svém pokoji. Byl to jen sen. Byla tohle budoucnost? Má takhle skončit svět? To už se asi nikdy nedozvím...

BUDOUCNOST

Bínová Barbora, 8. B

Budoucnost je slovo zvláštní,
plné štěstí, zla i vášní.
Já si pod ním představuji,
jak v raketě k Marsu pluji.

Obydlujem planety a jejich měsíce,
krásu jejich obdivuju velice.
Na Venuši na mě čeká maminka,
výborná rajská a těstovinová kolínka.

Až ve Zruči vyrostou mrakodrapy,
na jejich vršcích budou hnízdit čápi.
Čápi budou létat s kytičkou
nad tou naší Školou s hvězdičkou.

Až já budu s berlí chodit,
bude se mi metro hodit.
Ze Zruče až do Prahy
metro se hned postaví.

JAKÝ BUDE SVĚT ZA PÁR LET?

Jana Kratochvílová, 9. A

To z nás nikdo neví,
a vlastně ani netuší.
Moji přátelé už budou staří,
a moje vzpomínky na ně v bezvětrí.

Moji rodiče už tady se mnou nebudou,
zůstanou navždy mou vzpomínkou.
V srdci si je uschovám,
protože je ráda mám.

Tráva neporoste, květy uvadnou,
planetu zničíme si celou.
Zvířata ani příroda za to nemohou,
všechno to bude naší vinou.

Protože těch pár let uteče,
jako ptačí let.
Nesmíme si nadávat,
ani si závidět.

Do ovzduší pouštíme škodlivé plyny,
ničíme si tím celou naši Zemi.
Kyslík pomalu odchází,
a konec světa přichází.

ZEMĚ

Dolejší Aleš, 9. A

Země je tu od pradávna,
to ví přece každá máma.
my si jí ale nevážíme
a zády se k ní otáčíme.

Škodíme jí dennodenně,
přitom je jak novorozeně.
Oblevy je čím dál víc,
Vidíme už i rub, ne jen líc.

Život není nesmrtelný,
ani samospasitelný.
Ničíme si pralesy,
jen změníme adresy.

Snažíme se vše přejít smíchem,
a žijeme přepychem.
Nemusíme se Zemi klanět,
Ale nedělat jí zánět.

SVĚT ZA X LET

Kvasnička Martin, 9. A

Za x let se budeme válet,
u moře a slunce bude nahoře.

A nebo taky ne.
Vlivu globálního oteplování,
se bohužel nikdo neubrání.

Nahoře budou lidé.
Budou totiž žít na Marsu.
Celá tisíciletí
a jen tak z něho neuletí.

Nevyletí ani pták z hnízda,
neboť tam nebude dostatek místa,
všichni se tam nastěhují.
Už si to tam zamlouvají.

Na Zemi zůstane jen,
v jejich srdcích vzpomínka.

JÁ A SVĚT ZA X LET

Pokorná Pavla, 9. A

Častokrát jsem si představovala, jak asi bude vypadat svět za nějakých padesát let. Vždycky jsem došla k jednomu závěru, že bude všechno naprosto jinak než teď.

Už jen, když se zamyslíme nad minulostí a tím, co se za posledních pár let událo, vidíme oproti přítomnosti obrovskou změnu. V budoucnu nás nejspíš budou ze všech stran obklopotovat roboti, kteří za nás budou vykonávat téměř každou činnost, kterou dnes běžně děláme sami.

Jejich rozvoj a zájem o ně bude tak veliký, že nakonec minimálně jeden bude v každé domácnosti. Lidstvo si tím hodně věcí usnadní, ale zároveň všichni zleniví a budou spoléhat na to, že za ně robot všechno udělá. I přes tyto negativa budou roboti lidstvu prospěšní, zejména v medicíně, kde nás roboti klidně dokáží operovat. Medicína se celkově posune vpřed. Vědci zvládnou vytvořit nové orgány a díky tomu se lidé dožijí o mnoho více let.

Velkým plus v budoucnu taktéž budou auta, jejichž palivem nebude benzín nebo nafta, ale budou poháněny slunečním zářením.

Pokud se ale nezačneme zabývat problémy, které nás obklopují, je možné, že dříve než se roboti objeví, život na planetě zničíme.

Ale nemluvme o negativěch, přece jenom v budoucnu už budou třeba osídleny jiné planety a měsíce. Lidé se budou dorozumívat s mimozemšťany a za nějakou dobu se možná, i dokážou navštívit.

JÁ A SVĚT ZA X LET

Zich Filip, 9. A

Jdu po ulici a jen se divím,
co za lidi tady vidím.
V čem to chodí? V čem to jezdí?
Schovávám já se radši za zdi!

Nikde nejsou obchody,
všude blikaj diody,
čistý vzduch a žádné smetí,
žádní psi a žádné děti.

Z kapsy vyndám sušenky,
bych měl lepší myšlenky.

Co udělat přemýšlím!
Pomalu se rozmýšlím.
Vykukuju zpoza zdi,
uvidím tam právě Ji!

JÁ A SVĚT ZA X LET

Zdeněk Karban, 9. B

Život, jakožto jeden velký boj, kterým si musíme projít a prodrat se vším, co nám spadne pod nohy, si vyžaduje své oběti a dost úsilí. Někdy to má svůj šťastný konec, ale někdy i smutný.

V této době nám padá hodně věcí pod nohy a my už nevíme, jak se tím vším prodrat. Dokonce i dospělí lidé si nad tím lámou hlavu a nevědí, co bude za rok, dva či tři, zda nás zatopí velký oceán, zda nás sežehne sluníčko, nebo na nás zaútočí Islámský stát.

Proto se nad tím vším musíme všichni zamyslet a zařídit pro naši Zemi to, aby si byli všichni rovni, aby se nebojovalo, abychom na naší Zemi mohli dobře žít.

JÁ A SVĚT ZA TŘI A PŮL MILIARDY LET

Petr Franc, 9. B

Tři krát deset na devátou
je celkem dlouhá epocha.
Nezříte Zemi zahřátou,
či soptícího starocha.
Nukleární fúze
přec' netrvá věčně.
A tak Slunce k naší hrůze
expanduje spěšně.
Lidstvo spěchá vstříc rozkvětu,
změnilo se netuše.
Toť stalo se našemu světu:
Země – nyní Venuše.
Bez vodstva a oceánů;
pouze horko konstantní.
Nezmarové ani ránu,
natož všichni ostatní.
Flóra, fauna, ani řád,
nebo stopa housenky.
Vypadá to jakoby snad
Lucifer koupil pozemky.
Slunce zdá se žoviální,
servilní a přátelské.
Bude však katastrofální,
Misanthropické, ďábelské!

SVĚT ZA 20 LET

Nikola Holubová, 9. B

Hodně lidí si představuje svět za dvacet let s létajícími auty a umělou inteligencí v robotech. Já si budoucnost představuji spíš s vynálezy, které lidem pomohou v tom, abychom byli šetrnější k životnímu prostředí. Například auto, které by jezdilo na brokolici (kdo má taky rád brokolici že?), nebo mnohem méně továren, velký stroj, který by čistil ovzduší a další převratné věci, za které bude lidstvo rádo. A ne za to, že je lepší iPhone 36S, rychlejší PC na hry a že je nový Resident Evil. Je možné, že se naši blbosti zahubíme. A to nemluvíme o válkách, nebo tání ledovců, ale o umělé inteligenci, která postupně otevírá svět záhadných otázek. Co když počítače ovládnou svět a začnou vraždit lidi, jelikož se umí sami opravit? Ano! Jsou tu i spekulanti jako já, kteří nad tímhle přemýšlí, i když je to v podstatě blbost. S jistotou můžu říct, že nikdo neví, co bude zítra či za deset let, ale s jistotou můžu říct, že se na to těším a doufám, že se lidstvo bude vyvíjet tím správným směrem.

Obsah

4. B, Kopecký Štěpán.....	2
4. B, Balcarová Adéla	3
4. B, Nikodým Martin	4
4. B, Šeremeta Aneta.....	5
6. A, Štěpán Kraus	6
6. A, Adam Král	7
6. A, Hana Procházková.....	8
6. A, Michaela Studenecká.....	10
6. A, Ondřej Melcr	11
6. A, Šimon Vacík.....	12
6. A, Trpišovský Jan.....	13
6. B, Václav Vilímovský	14
6. B, Marek Maštalíř	15
6. B, Pánková Natálie	16
6. B, Lukáš Petržílka	17
7. A, Filipová Tereza	18
7. A, Nikola Horká.....	19
7. A, Lucie Hromasová	20
7. A, Nela Jelínková	21
7. B, Jan Burian	22
7. B, Ondřej Dubják	23
7. B, Michaela Chmelová	24
7. B, Tomáš Krbaťa.....	25
7. B, David Marhan	26
7. B, Rejhonová Eliška	27
7. B, Vavříčková Dita	28
8. A, Jan Procházka.....	29
8. A, Beznoska Jaroslav	30
8. A, Jelínková Eliška	31
8. B, Toumi Kamila.....	32
8. B, Bínová Barbora.....	34
9. A, Jana Kratochvílová	35
9. A, Dolejší Aleš.....	36
9. A, Kvasnička Martin	37
9. A, Pokorná Pavla	38
9. A, Zich Filip	39
9. B, Zdeněk Karban.....	40
9. B, Petr Franc.....	41
9. B, Nikola Holubová	42

Já a svět za X let

Sbírka žákovských básní a próz ke Dni Země 2017

Vydala: Základní škola Zruč nad Sázavou v roce 2017

Ilustrace na obálce: Veronika Hejná, 9. B

Náklad: 45 ks

Grafika, tisk: Lepor Kutná Hora – www.lepor.cz

Sbírka byla sestavena z příspěvků žáků I. ZŠ Zruč nad Sázavou do literární soutěže, konané u příležitosti oslav Dne Země 2017.

ZŠ Zruč nad Sázavou

2017